

(Въ умѣли мисль налетѣ)

Паднахъ предъ него, сторихъ митани:

Скутъ му фатихъ-заплакахъ

Казахъ му слово.....!... *Владыко!*...

Много му много хортувахъ!

Плача...Дѣцата страшно наплашихъ!

Лудаль-іе таѣж женица

Попыта..... *грѣшки владыка.*

Та ми сж пречи да мнижъ?

Що сж трѣкажъ въ праха:

Що сж ми ревноли на сѣрѣца

Тѣж-нѣ милки патланѣ

Хе, хора, махнети

Таѣж, хе, лудана

Да ѣж не глѣдамъ

Че ми на сѣрдце

.....

.....

Азъ ли съмъ лудъ

Азъ ли съмъ лудъ

Та му съмъ пѣтъ

Доръ му на сѣрдце дотегнѣ?!.....

Сюрмашѣжъ пуста, не лудость,

Мѣж менѣж накара и бѣдность

Да сж предъ него поклонѣжъ!...

Виждашь ли тѣж сълзы,

Тѣж ми сѣрдце наранѣтъ!

Много сж мѣча, много, кунице!

като си спомнѣжъ тована!..

Не можа да умра-погина,

Свѣтъ ми вече дотегна...

Да сж посѣрѣца съъ него...

Да ѣж не сочѣтъ съъ прѣсты!